

Ραδιοφωνική έκπομπή διά τήν 69 ην
Σεπτεμβρίου, 1973, ήμέραν Κ Υ Ρ Ι -
Α Κ Η Ν καί ὥραν : 20.05-20.35 .

Τήν έκπομπήν παρουσιάζουν ὁ ΚΩΣΤΑΣ
ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ καί ὁ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥ-
ΚΑΚΗΣ. Τ τραγουδοῦ ἡ Κλειώ Δενάρδου.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Βρισκόμαστε στά μισά τοῦ Σεπτεμβρίου, ἀγαπητέ μου Γιώργο
καί νομίζω πώς στήν περασμένη μας συνάντησι, μιλήσαμε γιά τ
μεγάλο γεγονός τοῦ Σεπτεμβρίου στά παλιὰ ἀθηναϊκά χρόνια.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ναι, τίς μετανομίσεις τῶν ἀθηναίων ἀπό σπίτι σέ σπίτι, πού
δημιουργοῦσε κάθε χρόνο τέτοια ἀναστάτῳσι, ὥστε ἔχανε ἡ μάν
να τό παιδί καί τό παιδί τή μάννα του

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μάλιστα, μά αὐτόν τόν μήνα τόν Σεπτέμβριο, εἴχαμε στά παλαιά
χρόνια καί ἄλλη μιὰ ἀναστάτῳσι

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Κι' ἄλλη ἀναστάτῳσι ; Τόν Σεπτέμβριο ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ναι, ναι, τόν Σεπτέμβριο καί μάλιστα στίς δέκα Σεπτεμβρίου
πού ἀνοίγανε τά σχολεῖα.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Δέκα Σεπτεμβρίου ; Τόσο νωρίς ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Βλέπεις τό σχολικό ἔτος, τελείωνε στίς ἀρχές Μαΐου καί ὄχι ὀ-
πως στήν σύγχρονη ἐποχή τόν Ἰούνιο. Ἔτσι, πολύ φυσικά τά
σχολεῖα, ἀνοίγανε νωρίτερα ἀπό σήμερα καί μάλιστα, ὑπῆρχε καί
ἄλλος ἕνας λόγος πού τά σχολεῖα, δηματικά, ἐλληνικά καί γυμνά-
σια, ἔπρεπε ν' ἀνοίξουν στίς δέκα Σεπτεμβρίου, ὥστε νά εἶναι
ἀνοιχτά στίς 14 Σεπτεμβρίου, τήν ἡμέρα τῆς ἐορτῆς τοῦ Σταυροῦ.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Γιατί αὐτό ; Τί γινότανε τήν ἡμέρα αὐτή τοῦ Σταυροῦ ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἡ καθιερωμένη τελετή στά σχολεῖα, σ' ὄλα τά σχολεῖα.

- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Γινότανε τελετή τήν ήμέρα του Σταυρου ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πάντοτε καί τυπικώτατα ίδια κάθε χρόνο. Είμαι βέβαιος ότι μερικοί από τούς γυριζομάλληδες ακροατές μας θά συγκινηθούν ακούγοντας τήν αρχή του λόγου που έκφωνουσε ο γυμνασιάρχης ή ο σχολάρχης...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ήτανε ίδιος κάθε χρόνο ο λόγος του γυμνασιάρχου ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ιδιος πάντα. Δέν άλλαζε ούτε λέξεις. Τήν ήμέρα του Σταυρου ήτανε άργία. Όμως όλοι οί μαθηταί είμαστε υποχρεωμένοι νά πάμε στίς έννέα τό πρωί στό σχολείο, γιά τήν τελετή...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καί τί γινότανε επί τέλους σ'αυτήν τήν τελετή ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γενική συγκέντρωσις καθηγητών καί μαθητών στήν αύλή του σχολείου. Ο καθηγητής της γυμναστικής παρέτασε όλους τούς μαθητάς σέ τετραδες, ένω στό κέντρο της αύλης, βρισκόντουσαν όλοι οί καθηγηταί μέ επί κεφαλής τόν Γυμνασιάρχη. Ο έπιστάτης του σχολείου κρατυσε τήν σημαία στό κοντάρι της καί ύστερα από μερικά παραγγέλματα του γυμναστου : Προσοχή, Άνά-παυσις, Προσοχή... Άνάπαυσις... Προσοχή... Κλίνατ'επί δεξιᾶ... Άκί-νητοι, ο γυμνασιάρχης έκβνουσε τόν πανηγυρικό της ήμέρας. Θέλεις νά στόν πῶ ;
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Μή μου πῆς ότι θυμάσαι τόν πανηγυρικό που έκφωνουσε ο γυμνασιάρχης σου πριν ^{έξήντα} ~~εξήντα~~ χρόνια...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τόν ακούγαμε κάθε χρόνο μέ τά ίδια ξαί τά ίδια λόγια που τόν είχαμε άποστηθήσει. Έλληνόπαιδες. ή κυανόλευκος αυτη σημαία τήν όποίαν έπιστέφει ο τίμιος σταυρός, είναι τό ιερόν σύμβολον της ήμετέρας Πατρίδος. Υπό τάς πτυχάς της άνδρούμενοι θά όμώσητε τόν όρκον του στρατιώτου καί...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Παρανάτω...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Α, πολλά μου ζητάς. "Ισαμ'έπει θυμάμαι καί είναι κάτι κι' αυτό. Κριμα που αυτή ή έορτή δέν γίνεται πιά στά σχολεία.

- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Πώς νά γίνεται αύτή ή τελετή, άφου τά σχολεία δέν έχουν άκόμη άνοίξει τέτοια έποχή ; Φαντάζομαι όμως ότι θά γίνωνται άλλες παρόμοιες εθνικές εκδηλώσεις
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Οπως δήποτε, αύτή ή πρώτη έπαχή των μαθητών του γυμνασίου ιδίως μέ τους καθηγητάς, ήτανε μία εύκαιρία για ν' αρχίση ή κατασκοπεία.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Δηλαδή, τί είδους κατασκοπεία ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν καταλαβαίνεις Γιάννω ; Βλέπαμε τους καθηγητάς καί αρχίζαμε τήν συνεννόησι φιθυσιστά : Βρέ παιδιά, αύτός μέ τίς μουστάκες ποιός είναι ; Κάποιος πού τον ήξερε έλεγε : 'Ο μαθηματικός...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ 'Αμίν... τά μουστάκια του είναι σαν τετραγωνικές ρίζες
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Αμέ τά φρύδια του ; Τά είδες τά φρύδια του ;
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Πώ πώ... σαν ανακατωμένοι λογάριθμοι μοιάζουνε.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Θα μάς πιάψη αύτός... 'Αρ' έκεινος ο άλλος, ο κοντός πού είναι χωμένος στό κολλάρο του σαν χελώνα στό καβοθι της ;
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Αύτός είναι ο φιλόλογος. 'Αρχαία 'Ελληνικά καί Λατινικά. Αύτός είναι πού είναι κέρατο βερνικωμένο...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Στο άναμεταξύ ο γυμνασιάρχης εξακολούθησε τον πανηγυρικό καί στό τέλος, άφου τραγουδούσαμε όλοι μαζί τον 'Εθνικό Ύμνο ο γυμναστής ~~φώναξε~~ έδινε τό παράγγελμα : Τους ζυγούς λύσατε... Τί γινότανε τότε δέν λέγεται. Σάν σίφουνας φεύγανε τά παιδιά για μία τελευταία ήμέρα έλευθερίας, γιατί ξέρανε ότι από τήν έπομένη, 15 Σεπτεμβρίου, αρχίζαν όπως δήποτε τά τακτικά μαθήματα
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Υά τακτικά μαθήματα καί οι μεγάλοι μελάδες των μικρών συμπολιτών. Καί οι πρώτες στενοχώριες αρχίζαν μόλις τήν έπομένη τό πρωί, τά παιδιά διαβάζανε τό όριστικό πρόγραμμα των μαθμάτων, πού συνήθως αρχίζε ως έξης : Δευτέρα οπιτώ έως δέκα : 'Αρχαία 'Ελληνικά...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κι' όμως ήτανε όμορφα εκείνα τά χρόνια τής παλαιής 'Αθήνας
Γιάγκο. Δέν υπήρχανε τότε αυτόκίνητα νά μαξεύουν τά παιδιά
από τά σπίτια γιά νά τά πώνε στό σχολείο. Καί όπως δέν υπήρ-
χε καί τροχαία κίνησις, γιά νά φοβούνται οί γονείς ν' αφήσουν
τά μικρά παιδιά νά διασχίζουν τούς δρόμους... Καί γεμίζανε
οί δρόμοι τής 'Αθήνας μέ τά χαρούμενα παιδιά πού τιτιβίζανε
σάν πουλάκια στά κλαδιά. Κοριτσάκια μέ τίς κοτσιδοθλες τους
άφοράκια μέ τίς σάνιες τους στόν ώμο τρέχανε από τίς έπτά
μισή τό πρωί, γιατί στίς δευτώ αρχίζανε τά μαθήματα.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ "Οκτώ έως δώδεκα βέβαια.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Οκτώ έως δώδεκα καί δύο έως τέσσερις τό απόγευμα.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ "Α, είχανε καί τό απόγευμα σχολείο τά παιδιά ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Αυτό τό παλαιό εκπαιδευτικό σύστημα, μαθήματα πρωί καί από-
γευμα ήτανε δύσκολο καί γιά τά παιδιά καί γιά τούς γονείς.
"Έπρεπε όπως δήποτε νά φάη τό μεσημέρι στίς δωδεκάμιση - μία
τό πολύ, γιά νά προλάβουν τά παιδιά νά είναι στίς δύο πάλι
στό σχολείο.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Μιά καί μιλάμε γιά τήν έποχή του σχολείου, ές θυμηθούμε κι'
ένα παλιό άθηναϊκό τραγούδι : "Ένα κορίτσι του σχολείου, πού
θά νάς τό πη ή καλή μας συνεργάτις ή Κλειώ.

ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) "Ένα κορίτσι του σχολείου...

Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ "Αν θυμάμαι καλά, άγαπητέ μου Δημήτρη, τήν περασμένη Κυριακή
πού μιλούσαμε γιά τήν μανία των μετακομίσεων στην παλιά τήν
'Αθήνα καί μου είλεγες ότι μετά τήν μεταφορά των επίπλων, άρχι-
ζε καινούργια άγωνία στό νέο σπίτι.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Αγωνία μόνο ; Είς περισσότερες φορές ήτανε δράμα πραγματικό.
Οί άραμπατζήδες βιαζόντουσαν νά ξεφορτώσουν τά έπιπλα πού εί-
χανε κουβαλήσει... Τά ξεφορτώνανε λοιπόν άρον άρον καί αντί
νά τά τοποθετήσουν όπου έπρεπε τ' αφήνανε στους διαδρόμους...

- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καί ἄρχιζε ἡ ἀγωνία...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἄρχιζε τό δράμα. Ἡ σύζυγος ρωτοῦσε πρώτη :
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Μανώλη, ποῦ θά κοιμηθοῦμε ἀπόψε ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Στά κρεβάτια μας Ἀσπασία.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καί ποῦ εἶναι τά κρεβάτια ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν τά φέρανε ;
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τά φέρανε βέβαια, μά τά ἔχουνε διαλύσει. Τά κρεβάτια τῆς πα-
ληᾶς ἐποχῆς ἦτανε σιδερένια καί διελύοντο ὄχι σέ τέσσερα, μά ἀέ
σέ δεκατέσσερα κομμάτια : Τό κεφάλι, τά πόδια, οἱ δύο τραβέρ-
σες καί τά ελάσματα, κάθετα καί ὀριζόντια ἐπάνω στά ὅποια
ἐτοποθετεῖτο τό στρώμα. Ὅλα αὐτά εἴχανε πέσει φύρδην μίγδην
στό πάτωμα καί ἔπρεπε νά βρεθοῦν καί νά συναρμολογηθοῦν...
Φυσικά ἡ σύζυγος Ἀσπασία τά ἔβαζε μέ τόν ἄνδρα της : ~~Ἄσπασια~~
Δέν ἔπρεπε νά τοῦς ἀφήσης νά φύγουνε Μανώλη.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν θέλανε νά σταθοῦνε οὔτε δευτερόλεπτο. Εἴχανε κι' ἄλλη με-
τακόμισι νά κάνουν.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καί τώρα τί θά γίνουμε ; Ποῦ θά κοιμηθοῦμε ἀπόψε Μανώλη ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πῆ χάνεσαι Ἀσπασία. Θά βροῦμε τά στρώματα , θά τά στρώσωμε
στό πάτωμα καί θά κοιμηθοῦμε ὅπως ὅπως...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καλέ τί λές ; Τά καθαρά μου τά στρώματα θά τά στρώσω ἐπάνω
στό βρώμινο πάτωμα ; Χωρίς νά σφουγγαρίσω ἔστω καί πρόχειρα ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καλά, πές στήν Καλιόπη νά σφουγγαρίση ἔστω καί πρόχειρα.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Φωνάζανε ἀμέσως τήν ὑπηρέτρια, ἡ ὁποία ἔφερνε ἄλλη καταστροφή:
Μέ τί νά σφουγγαρίσω ; Δέν ἔχει νερό...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέ ν' ἔχει νερό ;
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Δέν ἔχει. Εἶδε τόν νεροκράτη ἢ Καλιόπη πού κόβει βόλτες ἀπ'
ἔξω...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κόβει βόλτες ; Τό νερό γιατί τό κόβει ;
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Δέν καταλαβαίνεις ; Καινούργιοι νοικαρέοι εἴμαστε, θέλει λίγο
λάδωμα ὁ νεροκράτης...

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τελικά βρισκότανε ὁ νεροκράτης, ἔπαιρνε κάποιο φιλοδώρημα καί ἐπέτρεπε στό νερό νά μπῆ στό σπίτι καί νά σφουγγαρισθῆ τό σανιδένιο πάτωμα...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Σάν φόφιοι θά πέφτανε νά κοιμηθοῦνε, ἔστω καί στά πρόχειρα στρωσίδια τους οἱ νέοι νοικάρηδες...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Όταν τήν νύχτα, ἀκουγότανε ἡ φωνή τῆς συζύγου : Μανώλη, βοήθεια...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ξυπνοῦσε ὁ σύζυγος : Τί συμβαίνει Ἀσπασία ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ἐχει ποντίκια τό σπίτι.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ποντίκια ; Καλά, δέν τά πήρανε μαζί τους οἱ παλαιοί νοικάρηδες;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ἐχεις ὄρεξι γι' ἄστεϊα καημένε Μανώλη ; Σοῦ λέω ὅτι ἔχει ποντίκια τό σπίτι.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Νά βάλωμε τήν φάια...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ποῦ νά βρεθῆ ἡ φάια μέσα στό ανακιάτωμα σιευῶν καί ἐπίπλων... Τέλος πάντων, ὁ σύζυγος γύριζε ἀπό τό ἄλλο πλευρό νά κοιμηθῆ ἐνῶ ἡ κυρία Ἀσπασία ἔμενε ἄγρυπνη ὅλη τήν νύχτα, καθισμένη στό στρώμα της μ' ἓνα σπερματσέτο ἀναμένο κοντά της γιά νά ἐμποδίσει τήν προσέγγισι τοῦ ἐχθροῦ... Ὅμως κατά τά μεσάνυχτα ξυπνοῦσε ἀπότομα ὁ σύζυγος Μανώλης...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ἀσπασία, τί γίνεσαι ; Φασαρίες ἀκούω...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τί φασαρίες ; Κανταδόροι εἶναι... Τραγουδᾶνε.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ "Ἐχει καί κανταδόρους ἡ γειτονιά ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἀπ' ὅλα ἔχει. Ποντίκια, κανταδόρους
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Οἱ κανταδόροι δέν πειράζουνε. Καί λένε τό τραγοῦδι πού σοῦ ἀρέσει : Θαῦμα πού 'δα ἓνα Σαββάτο...
- ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) Θαῦμα πού 'δα ἓνα Σαββάτο
Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τελικά φευτοκοιμότανε τό ζεῦγος ὅπως ὅπως καί ξυπνοῦσε τό πρωῖ πρωῖ, γιά νά ἰδῆ τό ὄραμα νά συνεχίζεται. Ποῦ νά βρεθοῦν τά πράγματα πού τούς ἦτανε ἀπαραίτητα ;

- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τό μεγαλύτερο δράμα ἦτανε ἔτι ἡ κυρία Ἀσπασία δέν μπορούσε νά βοηθῆ τόν κορσέ της πού κάπου θά εἶχε τρουπώσει... Τόν κορσέ μου Μανώλη...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καλά, δέν τόν φοροῦσες χθές ;
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ "Ὁχι, γιά νά βοηθήσω στήν μετακόμισι δέν τόν εἶχα ^{φορέσει.} ~~βοηθήσει.~~
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ψάξε νά τόν βρῆς Ἀσπασία...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Μά ποῦ νά βρεθῆ ἓνας κορσές μέσα σ' ἐκεῖνο τό ἀνανιάτωμα πού θύμιζε τό κλασσικό παράδειγμα τοῦ Συντακτικοῦ : Ξύλα, λίθοι, πλίνθοι, κέραμοι, ἀτάκτως ἐρριμμένα εἰσί... "Ἔτσι καί τώρα, τηγανια, κατσαρόλες, ντουλαπάνια, τραπέζια, κρεμάστρες, μπογαλάκια μέ ροῦχα, πανταλόνια, γραβάτες, καπέλλα, μπρίνια ἦτανε ὅλα ἄνω κάτω.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Εγὼ φεύγω Ἀσπασία, ἔλεγε ὁ συζυγος.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Φεύγεις ; Ποῦ πᾶς ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Στήν δουλειά μου. Χτές τήν κοπάνισα μέ τήν δικαιολογία τῆς μετακομίσεως. Σήμερα ὅμως μπορῶ νά μὴν πάω ;
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Κι' ἐγὼ τί θά κάνω ἐδῶ ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Θά κάνης ὅ τι μπορεῖς. "Ἐχεις καί τήν Καλιόπη νά σέ βοηθήση. Θώναξε καί κανένα λουστράκι ἀπό τόν δρόμο, γιά νά βοηθήση στά χοντρά κομμάτια, τόν μποφφέ τῆς τραπεζαρίας, τήν τρίφυλλη ντουλάπα... Προσεξτε νά μὴν σπάσετε τὸ μάρμαρο τοῦ νιπτήρα
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καλά, καλά... μόνο πού δέν ἦπιζε καφέ ἀνόμη.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τότε ἐπενέβαινε τό δουλιό, ἡ Καλιόπη. Ποῦ νά βρεθῆ τό καφε-
κοῦτι ~~κοῦτι~~ κυρία ; Κάπου τό ἔχουσα σέ μιά κατσαρόλα καί δέν τό βρίσκω
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τέλος πάντων, ὁ καφές δέν ἦτανε λόγος γιά νά μὴν φύγη ὁ κύριος θά ἔπινε καφέ στό γραφεῖο του... Καί ὅταν ἔφευγε ὁ σύζυγος ἄρχιζε τό συγύρισμα τοῦ σπιτιοῦ. Συναρμολογούσανε πρῶτα πρῶτα τὰ σιδερένια κρεβάτια καί τοποθετούσανε τὰ στρώματα ἐπάνω...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Σιγά σιγά κάτι γινότανε. "Ὅλα τὰ τσουμπλέκια βρσιονόντουσαν ἓνα ἓνα...

- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Ὁ κορσές τῆς κυρίας Ἀσπασίας βρισκότανε τυλιγμένος σέ μιὰ ἔφημερίδα μαζί μ' ἕνα ζευγάρι παπούτσια τοῦ κυρίου Μανώλη...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἡ περίφημη φάκα γιά τὰ ποντίκια, βρέθηκε τυλιγμένη σέ αλλη ἔφημερίδα μαζί μ' ἕνα νυκτικό τῆς κυρίας Ἀσπασίας.
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Θρίκη, ξεφωνίζει ἡ κυρία ^{Ἀσπασία} ~~Ἀσπασία~~ θά μυρίζει τό νυκτικό μου ποντικίλα. θά πρέπη νά τό πλύνω...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κατά τήν μία τό μεσημέρι, ἐπιστρέφει ὁ κύριος ἀπό τό γραφεῖο του. Ἀκόμα ἔτσι εἴσαστε ; Τί θέλεις νά κάνωμε σριστιανέ μου ; διαμαρτύρεται ἡ κυρία Ἀσπασία ; Σκοτωθήκαμε στήν δουελιά μαζεύοντας τ' ἀσυμμάζευτα. Τί θά φᾶμε τό μεσημέρι ;
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Καινούργιο πρόβλημα. Μέσα στήν φασαρία τοῦ συγυρίσματος ἡ κυρία Ἀσπασία εἶχε λησμονήσει ὅτι θά ἔπρεπε νά φᾶνε κάτι τό μεσημέρι. Ἀποστέλλεται λοιπόν τό δουλικό στόν γειτονικό μπακάλη νά πάρη λίγο τουλουμοτύρι, κανένα κουτί σαρδέλλες. φωμί ἀπό τόν κοντινό φούρο κι ἕνα πεπόνι ἢ σταφύλια. Πρόχειρο πρόγευμα βέβαια, μά στήν ἀναβροχιά, καλό εἶναι καί τό χαλάζι ἢ μάλλον, παρά ὀλότελα καλή κι ἡ Παναγιώταινα...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί τό ἀπόγευμα ἐξακολουθεῖ ἡ τακτοποίησις σκευῶν, ρούχων καί ἐπίπλων. πού θά κρατήση τρεῖς καί τέσσερις ἡμέρας. Στό ἀναμεταξύ κτυπᾷ τό κουδοῦνι τῆς ἐξώπορτας : Ντρίνν ... Ἀνοίγει τό δουλικό. Τί θέλετε ; Τί ἐνοικιάζεται ἐδῶ ; Τίποτε δέν ἐνοικιάζεται. Ἐμεῖς μόλις χθές μετακομίσαμε ... Τότε γιατί δέν ξεκολλᾶτε τό ἐνοικιαστήριο ἀπό τήν πόρτα ;
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Πολύ φυσικό. Μέσα στήν φασαρία τους, εἶχανε λησμονήσει νά ξεκολλήσουν τό ἐνοικιαστήριο ἀπό τήν πόρτα.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τελικά, ὕστερα ἀπό δύο τρεῖς μέρες ἐργασίας καί συγυρίσματος τό καινούργιο σπίτι, παίρνει κάπως μιὰ μορφή ὑποσερτή. Περνοῦν λίγες μέρες ἡσυχίας καί ἀναπαύσεως. Ἐὰ οἱ κα νούργιοι νοικάρηδες φαίνονται ἱκανοποιημένοι ἀπό τό νέο σπίτι...

- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Μαύρη ικανοποίησις... Ύστερα από λίγες μέρες, ακούγονται ξαφνικά στριγγλίσματα μετά μουσικής από κάπου. Τινάζεται ο κύριος : Τί είναι αυτές οι φωνές 'Ασπασία ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ξέρω κι'εγώ ; Κομμά λατέρνα ή καμμά ρομβία στην γειτονιά.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Δέν είναι δυνατόν .. δέν μπορεί νά λήη ή λατέρνα τό ίδιο τραγουδι πέντε φορές... Μέσα στό θεότρελλο Παρίσι... Καί οι ρομβίες δέν έχουνε τραγουδι παρά μονάχα μουσική...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μήπως είναι κανένα καφενείο μέ φωνόγραφο έδώ στην γειτονιά;
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τελικά τό δουλιό έδινε τήν εξήγησι του μελωδικού μυστηρίου. 'Από τό επάνω πάτωμα έρχεται τό τραγουδι... Μένει μιά δασιάλα πού μαθαίνει πιάνο καί τραγουδι σέ κοπέλλες...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Αράν !... Καί σ'ακούμε νύχτα μέρα αυτά τά στριγγλίσματα σαν νά κοιλοπανάνε ; Νά, νά... Πάλι τό ίδιο ξαναρίχζει...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καί πραγματικά, ακουγεται τωρα ευκρινέστερα από τό επάνω πάτωμα ενα τραγουδι πού συνοδεύεται από πιάνο...
- ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) Μέσα στό θεότρελλο Παρίσι...
Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Αύτή ή εποχή πέρασε εύτυχώς Γιάγιο μου, πέρασε για πάντα. Ήτανε αποτέλεσμα τής αθηναίικης φτώχειας. Όπως ξεχάσαμε νά πούμε τό κυριώτερο. Έκει έκου γινότανε όργιο καί όργασμός ένοικιάσεων καί τό πάει κι'έλα τών ένοικιαστών, ήτανε ή συνοικία τής Νεαπόλεως, γύρω στά 'Εξάρχεια, σ'όλα εκείνα τά στενά, Βαλτετσίου, Δερβενίων, 'Αραχώβης, 'Ερεσσού μέ τά φοιτητικά δωμάτια...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Έξπες όργιον καί όργασμός. Δηλαδή υπήρχε μεγάλη ζήτησις ή μεγάλη προσφορά ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί τά δύο. Δεινάδες - τί λέω ; - ένατοντάδες τά ένοικιαστήρια κολλημένα σέ πόρτες καί ντουβάρια μέ τό ίδιο, στερεότυπο κείμενο : 'Ενοικιάζεται δωμάτιον δια'φοιτητήν...

- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τό κείμενο του ένοικιαστηρίου ήτανε στερεότυπο, μά τό περι-
εχόμενο του σπιτιού ήτανε διαφορετικό, τό ένα από τό άλλο.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κι' αυτό φυσικά τό ξέρανε οί έπαρχιώτες φοιτηταί, πού έρχόν-
τουσαν νά έγγραφούν στό Πανεπιτήμιο. Πρύν βροθνε δωμάτιο
πηγαίνανε σέ κανένα μικρό ξενοδοχείο γιά νά φάξουν καί νά
κατατοπισθούν. Καί όλοι ξέρανε ότι θά 'πρεπε νά πάνε στό
περήφημο φοιτητικό καφενείο, τόν " Κοραή " τής όδοϋ 'Ιππο-
κράους καί Ναβαρίνου...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Αυτό τό περίφημο όπως είπες φοιτητικό καφενείο, πού ύπήρχε
άνόμη πέντε έξη χρόνια πρύν, στήν ίδια θέσι καί μέ τά ίδια
τραπέζια καί καρέκλες, όπως στά 1880...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν μπορείς νά φαντασθής αγαπητέ μου Γιάγιο, πόση συγκίνηση
ένοιωσα όταν σ' αυτό τό καφενείο, τόν " Κοραή " όπου είχα πά-
ει γιά πρώτη φορά στά 1917, πρωτοετής φοιτητής, ξαναπήγα στά
1967, ύστερα από πενήντα χρόνια καί τό βρήκα ίδιο κι' άπαράλ-
λαχτο όπως τότε...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ 'Εμεϊ λοιπόν, σ' αυτό τό καφενείο, ό " Κοραής " μαζευόντουσαν
οί νέοι φοιτηταί γιά νά πάρουν πληροφορίες από τούς παλαιότε-
ρους γιά τήν στέγασί τους... ^{Βρήκατε} ~~Βρήκατε~~ δωμάτιο κύριε συνάδελφε;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Οχι άνόμη. Μοϋ είκανε νά μήν βιαστώ.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Βεβαίως νά μήν βιαστήτε. Στό σπίτι πού μένω έγώ, νομίζω ότι
ύπάρχει ένα δωμάτιο διαθέσιμο...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Είναι καλό ;
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τί θά πη καλό ; "Ολα τά φοιτητικά δωμάτια είναι ίδια. "Ενα
κρεβάτι, ένα τραπέζι γιά τήν μελέτη, δυό καρέκλες καί μιά
λεξάνη μ' ένα κουμάρι γιά να πλένεσαι σ' ένα σιδερένιο νιπτήρα.
"Ομως έχει κάτι άλλο...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Σάν τί άλλο ;
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ 'Η νοικοκυρά, είναι χήρα κι' έχει δυό κορίτσια... τό ένα κα-
λύτερο από τό άλλο... "Ελα καί θά καλοπεράσωμε...

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Έτσι εἶναι. Αὐτό ἦτανε πού λογαριάζανε περισσότερο οἱ ἐπαρλιῶτες φοιτηταί τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἀπό τήν ἐπίπλωσ τοῦ δωματίου : "Αν ἡ νοικοκυρά ἦτανε καλόβολη καί ἂν ὑπῆρχαν κορίτσια πρόθυμα στό σπίτι...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Κι' ἀπό τήν πλευρά πάλι τῆς νοικοκυρᾶς, ὑπῆρχε ἀντίστοιχὲς διάθεσις : "Ὁ νοικιάρης τῆς σπούδαζε γιατρός..." Αν τὸν ἐίπλενε ἡ κόρη τῆς, λίγο πρᾶγμα ἦτανε νά τήν παντρέψῃ μαζί του καί μεθαύριο νά ἔχῃ ἀντρα τῆς γιατρό πού θά πῆγαινε τήν καρότσα στὶς βίζιτες ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μπράβο Γιάννο. Τὰ λές σάν νά ἦσουν φοιτητῆς τοῦ 1890 στὴν Ἀθήνα. Ὁ ἐπαρχιώτης φοιτητῆς λοιπὸν πῆγαινε σέ δύο τρία σπίτια πού ὑπῆρχαν ἐνοικιαστήρια μέ τό γνωστὸ στερεότυπο κείμενο καί διάλεγε δωμάτιο...
- ΔΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Δωμάτιο ἢ νοικοκυρά μέ κορίτσια ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ἐκανε τοὺς συνδυασμούς του. Μπορεῖ νά μὴν ὑπῆρχε κορίτσι στό σπίτι, μὰ ὑπῆρχε στό ἀπέναντι ἢ στό ἐπάνω πάτωμα τοῦ σπιτιοῦ, ὅπως μᾶς λέει κάπου καί ὁ Σουρῆς.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Σοαβρα μιλάς ; Λέει ὁ Σουρῆς τίποτε τέτοιο ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ὅριστε, διάβασε ἐδῶ μιὰ σχετικὴ περιιοπή γιὰ νά κατατοπισθῇ
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ (Διαβάζει) Εἰστό ἐπάνω πάτωμα τοῦ οἴκου μας κατῶνει ἀρσακειᾶς μελαχροινῆ, δεκατεσσάρων χρόνων κι' ἐκείνη πρώτη ἄρχισε νά μέ καταδιώκῃ ὡς ὅτου τὰ ἐφήσαμε, μέ δύο λόγια μόνον.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κι' ἂν θέλῃς νά ξέρῃς Γιάννο, τήν ἀφορμὴ γιὰ τέτοιο φῆσιμο τήν ἔδινε τό τραγοῦδι
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τό τραγοῦδι, μέ ποιὸν τρόπο ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τραγουδοῦσε τάχα μόνη τῆς ἡ κόρη ἓνα τραγοῦδι τῆς μόδας πού εἶε λόγια κάπως παρεξηγήσιμα. Κι' ἔλεγε πάντα τό ἴδιο. Λόγου χάριν τό περῆφημο βάλς : " Ἐ λ α, ἔ λ α... κι' ὁ φοιτητῆς μιὰ μέρα τήν ρωτοῦσε : Μὰ γιὰ ποιὸν τραγουδατε αὐτό τό ἔλα-ἔλα διαρκῶς ;

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

Μάλιστα. Ἡ κόρη τότε κατέβαζε τα βλέμματα ντροπαλά καί
 ἴσως ν' ἀπαντοῦσε : Μά δέν καταλαβαίνετε ; "Ε, τότε ὁ νει
 ρός φοιτητής δέν ἤθελε κι' ἄλλη πρόκλησι... Καί τό ζευγάρι
 ἔσιγη καί τραγουδοῦσε τότε μαζί...

ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) "Ε λ α ἔ λ α ...

Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.